

សៀវភៅដានីយ៍លៃ — លខេមួយរយហុកសិបបួនរាំបី

ការបរិកសម្ភង់សេចក្តីពិតទំនាយ៖

សង្គត្តរាមទីពីរនៃសង្គត្តរាមតាមរយៈភាគីតំណាង និងការបោះត្រាលើ 144,000

Jeff Pippenger

2024-03-30

ឥឡូវនេះ យើងកំពុងពិចារណាអំពីសង្គត្តរាមលើកទីពីរនៃសង្គត្តរាមតំណាង ដូចដែលបានបង្ហាញនៅក្នុង ដានីយ៍លៃ ជំពូក ១១ ខ ១១ និង ១២។ សង្គត្តរាមលើកទីពីរនៃសង្គត្តរាមខ្មាំងនោះ បញ្ជាក់អំពីសង្គត្តរាមនៃអ៊ុយក្រែន រវាងអំណាចអធិជនអធិជននិយមរបស់រុស្សី និងជាតិអ៊ុយក្រែន។ នៅក្នុងខ្មាំងនោះ ពូទីនទទួលជ័យជម្នះ ដូចជាបុគ្គលម៉ែទី ៤ បានទទួលដៃ ប៉ុន្តែបែនទាប់ពីជ័យជម្នះរបស់គាត់ ចិត្តរបស់គាត់នឹងត្រូវបានលើកឡើង ហើយការលើកតម្កកើនខ្ពស់នឹងដោយអត្ថប្រយោជន៍និយមរបស់គាត់នឹងក្លាយជាមធ្យោបាយនៃការប្រឆាំងប្រឆាំង។ ការតំណាងជាបុរសត្រីសាស្ត្ររបស់បុរសបុរសនេះ មានបុរសនោះតែងតែចាំរក្សាអ្នកដទៃយល់អំពីអ្វីដែលបុរសត្រីសាស្ត្របច្ចុប្បន្ននេះតំណាងឲ្យខាងវិញ្ញាណបុណ្យនោះ។

នៅក្នុងខ្មាំងមួយ នៃជំពូកទីដប់ ដានីយ៍លៃ ដដែលតំណាងឲ្យរាស្ត្ររបស់ពួកនោះចុងចុងក្រោយ ត្រូវបានសម្គាល់ថាដល់ខ្មាំង «និមិត្ត» និង «រឿង»។ និមិត្ត និងរឿង ត្រូវបានបង្ហាញជាបន្តបន្ទាប់រួមគ្នា ប៉ុន្តែដោយឡែកពីគ្នា ជាខុសស្រេចក្នុងពិតមួយ។ វាគឺជាទន្ទេសអ្វីមួយ និងទន្ទេសហើដកេលេ។ វាគឺជានិមិត្ត «mareh» និង «chazon»។ វាគឺជាពុយាករណ៍នៃពេលវេលាពាន់បុរសមុខឆ្មារ ដដែលទាក់ទងនឹងពុយាករណ៍នៃពេលវេលាបីយុទ្ធនា។ វាគឺជាសក្តិភាពខាងក្នុង និងខាងក្រៅរបស់រាស្ត្រពួក។ ពួកអម្បាស់មិនធ្វើការលើកឡើងវិញនូវអ្វីដែលមិនសំខាន់ឡើយ។ ក្នុងនៃការលើកជាលើកដំបូងបញ្ជាក់ថា ពីព្រោះអ្វីដំបូងដដែលយើងត្រូវបានប្រាប់អំពីដានីយ៍លៃ ក្នុងនិមិត្តចុងក្រោយរបស់គាត់ គឺថា គាត់តំណាងឲ្យរាស្ត្ររបស់ពួកនោះចុងចុងក្រោយ ដដែលដល់ខ្មាំង «chazon» និង «mareh»។ ដូចនេះ និមិត្ត និងរឿង គឺសំខាន់យ៉ាងខ្លាំងដដែលត្រូវមើលឲ្យយឺត បុរសនិបប្រតិសាស្ត្រពុយាករណ៍នៃខ្មាំងមួយ និងដប់ពីរ ត្រូវបានយល់ត្រឹមត្រូវ។

ដានីយ៍លៃ តំណាងឲ្យមួយសន្លឹកប័ណ្ណប័ណ្ណពាន់នាក់ ក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១១ ដដែលបានផ្ទេរឲ្យពាក្យប្រៀបប្រដូចអំពីពុរហ្មចារីខ្មាំងដប់ កើតឡើងវិញយ៉ាងពេញលេញ ដូចដែលត្រូវបានសម្រេចក្នុងបុរសត្រីសាស្ត្ររបស់ពួកមីឡឺត។ ពួកគេ ដូចជាពួកមីឡឺតដដែល បានរងនូវការខកចិត្តលើកដំបូងមួយ ដដែលក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១១ ត្រូវបានតំណាងថាត្រូវបានសម្លាប់ដោយសត្រូវសាហាវអធិជននិយម “woke” ពីអនុលង្គតភាគ ហើយបន្ទាប់មកដកស្រង់នៃលើកឡើងនៃក្រុងធំ គឺអស្ថិរភាព និងស្ងៀម ដដែលជាកន្លងដដែលពួកគេត្រូវបានឆ្លងផងដែរ។ ការស្តាប់របស់ពួកគេបានបង្កើតឲ្យមាន “ការអរសហាយ” សម្រាប់អ្នកដទៃតាមនាគ ប៉ុន្តែវាបានបង្កើតការកាន់ទុកខ្លួននៅក្នុងដានីយ៍លៃ។

ពួកមួយសនែសលែបបួនពាន់នាក់ នឹងយល់ដឹងសារពុយាករណ៍
ប៉ុន្តែតែពួកគេក៏នឹងឆ្ងល់កាត់បន្ថយពិសោធន៍នៃសារនោះផងដែរ ដុបិតសារ
និងបន្ថយពិសោធន៍ មិនអាចបំបែកចេញពីគុណានឡើយ។
គឺសារនោះហើយដល់ពួកគេជាបរិសុទ្ធ ពីព្រោះសារនោះគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
ហើយព្រះគ្រីស្ទគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺជាសច្ចៈពិត។
សាររបស់ទ្រង់ត្រូវបានបញ្ចេញជាកថាជាសច្ចៈពិត
ពីព្រោះវាត្រូវបានគំរោងតាមរយៈគោលការណ៍នៃការអនុវត្តតុលាករណ៍
ដល់មិនមែនជាអ្វីផ្សេងទៀត ឬក៏ចង់បាននេះឡើយ ក្រៅពីគោលការណ៍នៃអត្តសភាព
និងសភាពពិតរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់គឺជា Palmoni ជាព្រះអង្គគម្ពីរកប់ដ៏អស្ចារ្យ
អនុក្រប់អាចកំហាំង។ ទ្រង់គឺជាអនុក្រាសវិទូដ៏អស្ចារ្យ ជាបុរាណដើម និងជាទីបញ្ចប់
ដ៏ធំបង្អស់ និងជាចុងក្រោយ ជា Alpha និង Omega។
ធាតុទាំងនេះនៃអត្តសភាពរបស់ទ្រង់នេះហើយ ដល់កំណត់ច្បាប់ពុយាករណ៍
ដល់បងកើតសារនៃពុយាករណ៍ ហើយបងកើតបន្ថយពិសោធន៍នៃពុយាករណ៍។

មុនពេលអ៊ីលាយ និង ហ៊ីដកេលែ ជាទន្លេធំពីរនៃស៊ីណារ ហូរទៅដល់ឈូងសមុទ្រពែរ៉ុស ពួកវាបង្កកំណើតតំបន់លុបបំបាត់ទឹកជិតកន្លងដៃនៃវាជួបគ្នា ហៅថា Shatt al-Arab ប៉ុន្តែវាមិនមានបញ្ចូលគ្នាទៅជាទន្លេតែមួយឡើយ។ Shatt al-Arab គឺជាដីសណ្តទន្លេមួយ ដដែលកើតឡើងដោយការរួមបញ្ចូលគ្នានៃទន្លេ Euphrates និង Tigris ព្រមទាំងទន្លេតូចៗ និងស្ទឹងជាច្រើនទៀត។ ទោះជាយ៉ាងណា សូម្បីតែនៅក្នុងតំបន់ដីសណ្តទន្លេនេះក៏ដោយ Euphrates និង Tigris នៅតែរក្សាអត្តសញ្ញាណដាច់ដោយឡែករបស់វា ហើយហូរចូលទៅក្នុងឈូងសមុទ្រពែរ៉ុសជាទន្លេដាច់ដោយឡែក។ សារខាងក្នុង និងសារខាងក្រៅនៃព្រះបន្ទូលទំនាយ នៅតែរក្សាទំនាក់ទំនងដាច់ដោយឡែករបស់វា ប៉ុន្តែនៅពេលវាឈានទៅដល់សេចក្តីបញ្ចប់របស់វា (នៅក្នុងថ្នល់ក្រោយ) វាបង្កកំណើតដីសណ្តមួយ ដដែលមានទន្លេ និងស្ទឹងជាច្រើនចូលរួមបង្កើត។ ព្រះយេស៊ូវប្រើអ្វីដែលជាធម្មជាតិ ដើម្បីបង្ហាញអ្វីដែលជាវិញ្ញាណ ហើយនៅក្នុងថ្នល់ក្រោយ ឥទ្ធិពលនៃនីមិត្តភាពមួយៗបង្កកំណើតដីលិចទឹកនៃដីសណ្ត ទោះបីជាទន្លេធំទាំងពីរនៅតែរក្សាតួនាទីដាច់ដោយឡែករបស់វាក៏ដោយ។

រយៈពេលមកមួយថ្ងៃនៃការកាន់ទុកខ សុរាបគ្នានឹងពេលវេលាដែលសាក្សីទាំងពីរបានស្តាប់នៅលើផ្ទៃល្អ ហើយរយៈពេលនោះចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងការខកចិត្តលើកដំបូង និងពេលនៃការពន្យារពេល។ រយៈពេលនោះកើតមាននៅក្នុងរយៈពេលធំជាង ដដែលការបោះត្រាដល់មនុស្សមួយសន្លឹកប្រាក់មិនប្រកាន់ត្រូវបានបំពេញសម្រេច។ ការបោះត្រាមិនមានចាប់ផ្តើមនៅពេលចុងបញ្ចប់ក្នុងឆ្នាំ 1989 ទេ; វាបានចាប់ផ្តើមនៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទ ជាទេវតាទីបី បានយាងចុះមកនៅថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001។ ទ្រង់បាននាំបុរាណសុត្ររបស់ទ្រង់មកដល់ការមកលើកទីពីររបស់ពួកគេនៅក្នុងសេ ហើយលើកនេះ មនុស្សសតិចតួចដែលបានត្រឡប់មកវិញនឹងចូលទៅក្នុងដៃនៃដីសន្តិភាព។ បទពិសោធន៍របស់បុរាណសុត្រព្រះ ចាប់តាំងពីពេលចុងបញ្ចប់ក្នុងឆ្នាំ 1989 រហូតដល់ថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 មិនមានបោះត្រាពួកគេទេ។ ការបោះត្រាបានចាប់ផ្តើមនៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទយាងចុះមក ហើយបន្តលើស្ទូរដំបូងនៃត្រូវទើបរំពឹង នៃទេវតាទីបី។

ការបន្តលើស្ទូរនៃត្រូវទើបរំពឹង គឺជាកន្លងដៃនៃអាថ៌កំបាំងរបស់ព្រះគ្រីស្ទបានបញ្ចប់ ហើយអាថ៌កំបាំងនោះគឺជាធម្មការបោះត្រាលើមនុស្សមួយសន្លឹកប្រាក់មិនប្រកាន់ត្រូវបានដកចេញពីក្នុងអំឡុងពេលនៃការបន្តលើស្ទូរនេះ។ ត្រូវនេះបន្តលើស្ទូរ ពីព្រោះវាជាសេចក្តីពិត។ សូរទីមួយគឺថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 សូរទីពីរគឺថ្ងៃទី 7 ខែតុលា ឆ្នាំ 2023 ហើយសូរទីបីក្នុងចំណោមសូរទាំងបីនោះ គឺនៅពេលចាប់ផ្តើមនៃអំឡុងពេលនឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ។ សូរទាំងបីនោះ គឺជាជំហានបីនៃគម្រោងសុចិត្តនៅក្នុងសេចក្តីពិត។ ការប៉ះប៉ឹងរបស់ដានីយ៍នៃនៅជំពូកទីដប់ បានភ្ជាប់បទពិសោធន៍របស់គាត់ទៅនឹងអំឡុងពេលនៃបុរាណសុត្រ ដដែលគ្រីស្ទបានគំរោងដោយសូរទាំងបីនៃត្រូវទើបរំពឹង។

សារពុយករណ៍ដែលបង្កកើតទុច្ចរិតនៃការគ្រប់គ្រងបុគ្គលិកទូទៅជាប្រភាពរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលដឹងយ៉ាងណាដែលបានបង្កហេតុជាគំរូនៃក្នុងជំពូកដប់

នោះគឺជាសារអំពីអ្វីដែលនឹងកើតមានដល់សត្វរបស់ព្រះនៅចុងចុងក្រោយ ប៉ុន្តែមិនមែននៃចុងក្រោយក្នុងន័យទូទៅនោះទេ។ វាគឺជាសារដែលសត្វរបស់ព្រះយល់ និងពិសោធក្នុងអំឡុងពេលនោះត្រូវរបស់មួយសន្លឹកប្រាក់ប្រាក់នាក់។

នៅពេលកាបូរ៉េលចាប់ផ្តើមបង្កហេតុបុគ្គលិកសត្វពុយករណ៍ដែលគ្រប់គ្រងតំណាងនៃ ក្នុងជំពូកទីដប់មួយ គាត់បានបង្កហេតុខុសបែនទាត់ជាក់លាក់នៃពុយករណ៍។

ខាងក្រោមបង្ហាញពីបុគ្គលិកមួយស្លឹក (ដូចជា Bush ទីមួយ) នៅពេលលោចបញ្ចប់ក្នុងឆ្នាំ 1989 ហើយបន្តទៅមុខរហូតដល់បុគ្គលិកសត្វរបស់ Donald Trump ជាបុរាណធិបតីទីស៊ីបបុរាណ (ទីបុរាណមួយ)

ហើយនៅទីនោះបុគ្គលិកសត្វពុយករណ៍នោះក៏ដក់អាក្រក់ទៅ រហូតដល់បុគ្គលិកសត្វរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ (Alexander the Great) ក្នុងនាមជានគរទីបុរាណ គ្រប់គ្រងលើកមកពីភាគស្ថាននៃក្នុងខាងក្រោម និងខាងក្រោម។ ដូចនេះ សារអំពី Donald Trump ជាបុរាណធិបតីទីបុរាណមួយដ៏សម្បូរបែប ដែលជំរុញឲ្យពួកសកលនិយមកម្មរើកឡើង គឺជាសច្ចកម្មពិតមួយដែលបានសម្រេចនៅក្នុង ពេលវេលានោះត្រូវនៃមួយសន្លឹកប្រាក់ប្រាក់នាក់។ ដូចនេះហើយ វាជាសច្ចកម្មពិតបច្ចុប្បន្ន។

នៅក្នុងខាងក្រោមដល់ខាងក្រោមប្រាក់ប្រាក់ប្រាក់ បុគ្គលិកសត្វមកចាប់ផ្តើមដែលគ្រប់គ្រងបង្កកើតឡើងលើបល្ល័ង្ក ចាប់ពីឆ្នាំ 538 រហូតដល់ប្រសូលស្ថាប័ន និងពេលវេលាបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1798 គ្រប់គ្រងបង្កហេតុឡើង។ ជាការពិតណាស់ នេះជាសច្ចកម្មពិតដ៏ចាំបាច់ និងសំខាន់ ព្រោះវាគាំទ្រ និងបញ្ជាក់ខាងក្រោមស៊ីប ប៉ុន្តែវាមិនផ្តល់នូវការរៀបរាប់ពុយករណ៍ជាក់លាក់ណាមួយដែលកើតឡើងក្នុងអំឡុងពេល នៃការបោះត្រាលើមួយរយស៊ីបប្រាក់ប្រាក់នាក់ឡើយ។ ខាងក្រោម ដូចជាខាងក្រោមដល់ខាងក្រោមប្រាក់ប្រាក់ប្រាក់ បញ្ជាក់អំពីសុពលភាពនៃខាងក្រោមស៊ីប ប៉ុន្តែមិននិយាយអំពីបុគ្គលិក ពុយករណ៍ដែលបានសម្រេចក្នុងអំឡុងពេលនៃការបោះត្រានោះទេ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ វាសម្រាប់ឆ្នាំ 1989 ហើយដូចនេះ តាមរយៈការលុបចោលដោយមិននិយាយ វាបង្កកើតឡើងនូវអំឡុងពេលសង្គ្រាមស្នាក់មួយ ចាប់ពីឆ្នាំ 1989 រហូតដល់ចុងក្រោយនៃក្នុងខាងក្រោមស៊ីបមួយ។

ខាងក្រោមមួយដល់ខាងក្រោមបុរាណ កំណត់អត្តសញ្ញាណបុគ្គលិកសត្វមួយ ដែលបានសម្រេចពេញ នៅក្នុងរយៈពេលនៃការបោះត្រាលើមួយស៊ីបប្រាក់ប្រាក់នាក់។ ខាងក្រោមនោះសមស្របនៃក្នុងបុគ្គលិកសត្វលាក់កំហែងរវាងខាងក្រោម និងខាងក្រោម ហើយក៏រវាងឆ្នាំ 1989 ក្នុងខាងក្រោមស៊ីប រហូតដល់ចុងក្រោយនៃក្នុងខាងក្រោមស៊ីបមួយផងដែរ។ ខាងក្រោមនោះជាសច្ចកម្មពិតបច្ចុប្បន្នយ៉ាងខ្លាំង ហើយគ្រប់គ្រងទទួលស្គាល់ថាជាដូចនោះ បុរសិបប្រាក់ប្រាក់នាក់ទទួលបានអត្ថបុរយ រោងនឹងដែលបានបំណងទុកពីការយល់ដឹងអំពីខាងក្រោមនោះ។

អត្ថបុរយរោងនឹងដែលបានបំណងទុកមានពីរផ្នែក ព្រោះវាកំណត់ឲ្យការយល់ដឹងអំពីបុគ្គលិក សត្វពុយករណ៍ដែលគ្រប់គ្រងតំណាងនៃក្នុងនោះ ហើយក៏កំណត់ឲ្យបទពិសោធន៍ ដែលកើតចេញពីការយល់ដឹងអំពីសច្ចកម្មពិតនៃការនោះផងដែរ។ ការយល់ដឹងអំពីសារ គឺជាការកើនឡើងចុងក្រោយនៃចំណេះដឹង

ដដែលកំពុងត្រូវបានបំពេញនៅក្នុងកំឡុងពេលនៃការបោះត្រា ហើយនោះហើយជាអ្វីដែល
ពួកគេបរិសុទ្ធអនុកទាំងឡាយដដែលត្រូវស្ថិតនៅក្នុងចំណោមមួយរយសិបបួនពាន់នាក់។
ដោយហេតុនេះ វាមានសារៈសំខាន់ក្នុងការពិចារណាខាងនេះតាមទស្សនៈនៃខាងក្នុង
និងខាងក្រៅ។

«គ្រូបុរាណវិទ្យា» នៃលើវិទ្យា ជំពូក ២៦

ពិតជាជានិច្ចកែមួយនៃពេលវេលាបោះត្រារបស់មនុស្សមួយនៃសិបបួនពាន់
ដុបិតការអធិស្ឋានទាំងពីរបស់ដានីយ៍លៃ ដដែលត្រូវបានគំណាងនៅក្នុងជំពូក ២ និង ៩

គំណាងឲ្យការអធិស្ឋានទូទៅដូចម្តេច

ដើម្បីយល់អំពីបុរាណវិទ្យាសុត្របុរាណវិទ្យាដដែលត្រូវបានគំណាងដោយរូបសត្វសាហាវ ហើយក៏
ដើម្បីបិទទូលបានបទពិសោធន៍ដដែលកើតឡើងដោយអស់អ្នកដដែលបំពេញការអធិស្ឋាន
នៃលើវិទ្យា ជំពូក ២៦ ស្ថិតិការអត់ទោសហាបរបស់ខ្លួន

និងហាបរបស់បុរាណវិទ្យារបស់ពួកគេ។

ការអធិស្ឋានខាងក្រៅកំណត់អត្តសញ្ញាណរូបសត្វសាហាវ

ហើយការអធិស្ឋានខាងក្នុងបង្កកើតរូបព្រះគ្រីស្ទ។

ការយល់ដឹងអំពីបុរាណវិទ្យាសុត្រដដែលត្រូវបានគំណាងនៅក្នុងខគម្ពីរផ្សេងៗនៃ ដានីយ៍លៃ
ជំពូក ១១ ដដែលជាពិសេសនិយាយអំពីបុរាណវិទ្យាសុត្រដដែលបានសម្រេចក្នុងពេលបិទត្រា
ត្រូវបានគំណាងដោយសច្ចៈអធិស្ឋានរបស់ដានីយ៍លៃនៅក្នុងជំពូក ២។ គាត់
និងមនុស្សមានគុណទាំងបី បានស្រង់រកដើម្បីយល់សារសម្លាត់នៃស្ថិតិអំពីរូបចម្លាក់
ក្នុងរូបសាហាវរបស់ប្លូកូសេរ។ នៅពេលការយល់ដឹងគ្រឹមត្រូវអំពីបុរាណវិទ្យាសុត្រទំនាយដដែលត្រូវ
បានគំណាងនៅក្នុងស្ថិតិសម្លាត់របស់ប្លូកូសេរ ត្រូវបានទទួលស្គាល់
នោះការយល់ដឹងនោះបញ្ចេញដល់អ្នកដដែលយល់ថា ពួកគេមានសច្ចៈដ៏សង្ឃឹមឡើយ
លុះត្រាតែពួកគេមេត្តាភ័យសម្រេចបានដោយខ្លួនឯងនូវបទពិសោធន៍នៃការប្រើប្រាស់
ស្រុង ដដែលត្រូវបានគំណាងដោយសច្ចៈអធិស្ឋានរបស់ដានីយ៍លៃនៅក្នុងជំពូក ៩។

ការបំបែកបទពិសោធន៍ដដែលគំណាងដោយដានីយ៍លៃនៅក្នុងជំពូកទី៥
ចេញពីសច្ចៈក្តីនិទានព្យាករណ៍អំពីព្រឹត្តិការណ៍នៃចុងបញ្ចប់នៅក្នុងជំពូកទី៥មួយ
គឺជាការបរាជ័យក្នុងនាមជាសិស្សនៃព្យាករណ៍។ នៅក្នុងដានីយ៍លៃ ជំពូកទី៥មួយ
ខទី៥មួយ និងដប់ពីរ សង្កត់តម្រូវតែបន្តរំលងនៃ សមរភូមិវិញ។

និងជ័យជម្នះរបស់សត្វចង្កោងក្នុង

គំណាងឲ្យសង្កត់តម្រូវស្ថិតិក្នុងចំណោមសង្កត់តម្រូវស្ថិតិទាំងបី

ដដែលត្រូវបានសម្គាល់នៅក្នុងព្រះបន្ទូលព្យាករណ៍របស់ព្រះ។

គន្ថលឹះដដែលនាំឲ្យការបរិកសម្បជននៃសច្ចៈក្តីពិតនៃលេចមកក្នុងទិដ្ឋភាព

គឺការប្រើប្រាស់របស់អ្នកភាសាវិទូដ៏អស្ចារ្យអំពីសត្វចង្កោងដដែលលិចលង់ឬសកាត់

និងឆ្ងល់ផ្ទុកទៅដល់បន្ទាយម៉ាមួន (ក) នៅក្នុងខទី៥មួយ។ ទ្រង់បានប្រទានខព្រឹទ្ធាចារ្យ

ដដែលនិយាយអំពីការលិចលង់ឬសកាត់ និងការឆ្ងល់ផ្ទុក ហើយដោយការផ្ទុកដូចនោះ

ទ្រង់បាននាំសច្ចៈក្តីនិទានព្យាករណ៍នៃព្រឹត្តិការណ៍

និងបទពិសោធន៍ដដែលការយល់ដឹងអំពីព្រឹត្តិការណ៍ទាំងនោះត្រូវបង្កកើតឡើង

មករួមគ្នា។

ប៉ុន្តែក៏ត្រូវប្រុងប្រយ័ត្នក្នុងការដឹងត្រូវបានរំលងឡើង

ហើយនឹងប្រមូលផ្តុំក្នុងកម្រិតដ៏ធំជាច្រើន; ហើយមុននឹងមកជាមិនខាន

ហើយនឹងផ្តល់លិច ហើយឆ្ងល់កាត់ទៅ; បន្ទាប់មកគាត់នឹងត្រឡប់មកវិញ

ហើយត្រូវបានរំលឹកដល់ជួរឡើងវិញរហូតដល់បន្ទាយរបស់គាត់។
ហើយស្កតចេញខាងត្បូងនឹងត្រូវបានរំលឹកដោយស្កតក្នុងក្រោយ
ហើយនឹងចេញមកបុរេនឹងគាត់ គឺនឹងបុរេនឹងស្កតចេញខាងជើងផង;
ហើយគាត់នឹងលើកមហាជនដ៏ធំមួយឡើង;
ប៉ុន្តែមហាជននោះនឹងត្រូវបុរេគល់ទៅក្នុងដៃរបស់គាត់។
ហើយនៅពេលដែលគាត់បានដកយកមហាជននោះចេញហើយ
ចិត្តរបស់គាត់នឹងត្រូវបានលើកខ្ពស់ឡើង;
ហើយគាត់នឹងបំផ្លាញមនុស្សរាប់មិនជាច្រើន: ប៉ុន្តែដោយការនោះ
គាត់នឹងមិនត្រូវបានពង្សនិរ្ញេយ្យ។ ដានីយ៍លែ 11:10-12។

នៅឆ្នាំ 2014 ពូជនិស្សិតចាប់ផ្តើមសង្កេតមើលនូវអ្វីក្នុង
ហើយដើម្បីបិទទ្វារស្តាប់ស្កតក្នុងពិភពនេះ ដូចដែលត្រូវបានគំរោងនៅក្នុងខនីដប្បូម
នៃពួកទីដប្បូម សិស្សនិព្វេន្យបន្តទូលំទំនាយមុនគាត់ត្រូវតែអាចមើលឃើញជាមុនសិនថា
ខនីដប្បូមឱ្យបុរេគុណស្កតមួយ ដល់បង្កាញផ្ទុកទីពឹងនៃសិប នៃដានីយ៍លែ
ជំពូកទីដប្បូម។ នៅពេលពួកគេទទួលបានស្តាប់ការនោះហើយ នោះពួកគេក៏នឹងឃើញថា
អ្វីដែលខនីដប្បូមបន្តថែទាំលើខនីសិប គឺថា

នៅពេលសហភាពស្រៀតត្រូវបានបោះបង់ឱ្យហត់នៅក្នុងឆ្នាំ 1989 នោះ
ស្កតចេញខាងជើងបានឡើងទៅដល់ត្រឹមត្រូវបន្ទាយរឹងមាំរបស់គាត់ប៉ុណ្ណោះ («ក»)។
ប៉ុន្តែ សិស្សនិព្វេន្យបន្តទូលំទំនាយមុនគាត់នឹងមិនដឹងថា ការនោះបង្កាញអ្វីទេ
លុះត្រាតែគាត់បានឃើញ អសោយ ជំពូកទីបុរេបី ខនីបុរេបី។ បន្ទាប់មក
គាត់នឹងមានអំណាចខាងទំនាយ ដើម្បីកំណត់អត្តសញ្ញាណថា
ខនីដប្បូមនោះត្រូវបានគេដាស់ជាមួយគ្នាដោយយុលាមួយ
ដែលត្រូវបានបុរេគល់បើដល់ប៉ុណ្ណោះនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។

បន្ទាប់មក សិស្សនោះត្រូវការសាកសួរទីពឹងមួយ ដើម្បីបញ្ជាក់ថា
ការលេចឡើងបីដងនៃយុលា «ហូរលិចហើយឆ្ងល់កាត់» នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ
គឺជាការផ្ទុកដើម្បីតែងតែដោយមានគោលបំណង។ សាកសួរទីពឹងចំពោះស្កតក្នុងពិភពនេះ
ត្រូវបានបង្កើតឡើង ដោយព្រះខនីដប្បូម (សាកសួរទាំងបី)
សុទ្ធតែស្មោះត្រង់អំពីស្កតចេញខាងជើងមុនគាត់រាយបុរេស្កតចេញខាងត្បូងមុនគាត់។ រួមគ្នា
សាកសួរទាំងបី ដែលត្រូវបានបញ្ជាក់ថាជាបុរេគុណស្កតនិមិត្តសញ្ញាដូចគ្នា
ដោយសាកសួរខាងក្នុងពីរបុរេគេ នាំឱ្យសិស្សនៃទំនាយ ដាក់ខនីដប្បូមនោះត្រូវតែលើកនា
តាមរបៀប «បន្ទាប់ពីបន្ទាប់»។ ការអនុវត្តនោះពង្សនិរ្ញេយ្យនៃខនីដនោះ
ដែលបង្កាញអំពីសង្កេតមើលរវាងស្កតចេញខាងជើង និងស្កតចេញខាងត្បូង។

ក្នុងអសោយ ជំពូកទីបុរេបី ខនីបុរេបី និងបុរេបួន
ផ្តល់កូនសោសម្រាប់ដោះស្រាយអាថ៌កំបាំងអំពីអ្វីដែល «បន្ទាយ»
នៅក្នុងខនីដប្បូមឱ្យ ពីព្រោះពាក្យហេប្រើសម្រាប់ «បន្ទាយ» ក៏ជា «បន្ទាយ»
ដែលស្កតចេញខាងត្បូងបានចូលទៅក្នុងនោះនៅក្នុង ដានីយ៍លែ ជំពូកទីដប្បូម
ខនីបុរេបីផងដែរ។ «បន្ទាយ» ក៏ត្រូវបានបកប្រែថា «កម្ពស់» ក្នុងយុលា
«ទិសក្រោះនៃកម្ពស់» នៅក្នុង ដានីយ៍លែ ១១ ខនី សាមសិបមួយ។ ដូច្នេះ ខនីដពីរនោះ
(បុរេបី និង សាមសិបមួយ) ផ្តល់សាកសួរថា «បន្ទាយ» គឺជាវាជានិរន្តរ៍នៃគម្ពីរ
ប្តូររបស់ស្កតចេញមួយអង្គ។ កាលណាការពិតនោះត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយសាកសួរពីរ
(ទាំងពីរនៅក្នុងជំពូកទីដប្បូម) នោះអ្វីដែលអសោយកំណត់អត្តសញ្ញាណនៅក្នុងប
ទអត្ថបទដ៏លាក់កំបាំងរបស់លោកក្នុងជំពូកទីបុរេបី ខនីបុរេបី និងបុរេបួន

សច្ចកុដ្តិពិតនៃទាំងនោះត្រូវបានបើកតុរ

នៅពេលដែលបុរេគតិសាស្ត្រនៃវត្តមានឲ្យមានសម្រេចពេញលេញ។

«ដានីយ៍លែកំពុងឈរនៅក្នុងចំណែក និងនៅក្នុងលំដាប់រស់គាត់។
ទំនាយរបស់ដានីយ៍លែ និងរបស់យ៉ូហាន គួរតែហែនយល់។
ពួកវាបកស្រាយគ្នាទៅវិញទៅមក។ ពួកវាស្វែងរកដីពិតមកដល់លោកិយ
ដែលមនុស្សស្រាប់គ្នាគួរតែយល់។ ទំនាយទាំងនេះគួរឲ្យជឿជាក់សាកសួរនៅក្នុងលោកិយ។
ដោយការសម្រេចរបស់ពួកវានៅក្នុងចុងចុងក្រោយទាំងនេះ
ពួកវានឹងបកស្រាយខ្លួនឯង។» The Kress Collection, 105.

ការព្យាករណ៍នៅក្នុងខនីដបំប្លែង និងខនីដបំប្លែង
គួរឲ្យមានបរិភោគតាមរយៈការសម្រេចជាបុរេគតិសាស្ត្ររបស់វា
នៅក្នុងពេលវេលាបោះត្រារបស់មនុស្សមួយសន្លឹកប្រាក់ប្រាក់ប្រាក់ ប៉ុន្តែ
«បន្ទាប់ពីបន្ទាប់» មានសេចក្តីពិតសំខាន់មួយទៀតដែលទាក់ទងនឹងខនីដនេះ។
ដើម្បីឲ្យសិស្សសន្តិការព្យាករណ៍អាចនាំយកបទគម្ពីរទាំងបីអំពី «ការលិចហូរ
និងការរលងកាត់» មកផ្គុំជាមួយគ្នា
សិស្សនោះក៏គួរនាំយកការព្យាករណ៍នៃហុកសិបប្រាំបួន
ចូលមកក្នុងខុសប្រែប្រួលនៃព្យាករណ៍ផងដែរ។ ការព្យាករណ៍ហុកសិបប្រាំបួន
កំណត់សម្គាល់ការចាប់ផ្តើមនៃការព្យាករណ៍ពីរដែលមានរយៈពេលពីរពាន់ប្រាំរយមុននៃ
ហើយវាបញ្ចប់ជា
ការព្យាករណ៍ទាំងពីរនោះចាប់ផ្តើមខុសគ្នារយៈពេលស្របប្រាំមួយឆ្នាំ។
ដោយកំណត់សម្គាល់ហុកសិបប្រាំបួននៃដើមដំបូង វាក៏បញ្ចប់ផងដែរថា អាណូហ្វា និង
អូមហេតា នឹងបង្កើតហុកសិបប្រាំបួននៅទីបញ្ចប់។

រយៈពេលហុកសិបប្រាំបួន ទាំងនោះដើម និងនៅចុង
បីនីមួយៗសុទ្ធជាមោទនភាពសម្រាប់បី។ សញ្ញាសម្គាល់ទីមួយគឺ ឆ្នាំ 742 មុន គ.ស.,
បន្ទាប់មកដប់ប្រាំបួនឆ្នាំក្រោយ គឺ ឆ្នាំ 723 មុន គ.ស.,
ហើយបន្ទាប់មកស្រីបប្រាំមួយឆ្នាំក្រោយ គឺ ឆ្នាំ 677 មុន គ.ស.។
សញ្ញាសម្គាល់ទាំងបីនោះ គួរឲ្យមានតំណាងនៅចុងដោយ ឆ្នាំ 1798, 1844 និង 1863។
រយៈពេលស្រីបប្រាំមួយឆ្នាំនៃដើម (Alpha) តំណាងឲ្យការដាន់ឈូងព្រះវិហារ និងពល,
ហើយស្រីបប្រាំមួយឆ្នាំនៃចុង (Omega) តំណាងឲ្យការសុដ្ឋានឡើងវិញនៃវិស្វកម្មៈ
និងពល នៅពេលដែលអ្នកនាំសារនៃសេចក្តីសញ្ញា (ដល់ក៏ជា Alpha និង Omega ផងដែរ)
នឹងចូលមកក្នុងព្រះវិហារដែលទ្រង់មានសុចរិតបន្ទាប់ពីក្នុងរយៈពេលស្រីបប្រាំមួយឆ្នាំ
ចាប់ពី 1798 ដល់ 1844 យ៉ាងគ្រប់គ្រាន់។

រយៈពេលស្រីបប្រាំមួយឆ្នាំ ដែលមានរយៈពេលដប់ប្រាំបួនឆ្នាំនាំមុខនៅក្នុងសម័យដែល
អសោយមានបុរាណវិទ្យាទំនាយនៃឆ្នាំ 742 BC នោះ
តំណាងឲ្យរយៈពេលស្រីបប្រាំមួយឆ្នាំនៅពេលបញ្ចប់របស់វា
ដែលបន្ទាប់មកគួរឲ្យមានបន្តដោយរយៈពេលដប់ប្រាំបួនឆ្នាំមួយទៀត
តាមលំដាប់ច្រើន។ រយៈពេលដប់ប្រាំបួនឆ្នាំពី 1844 ដល់ 1863
ផ្តល់ជាគំរូបង្ហាញអំពីព្រះប៉ាណូរបស់ព្រះគ្រីស្ទសម្រាប់មនុស្សមួយសន្លឹកប្រាក់ប្រាក់
ដែលគួរឲ្យមានទុកឲ្យមិនមានសម្រេច
ដោយសារការបោះបង្ហាញនៃកំណត់នៅក្នុងបុរេគតិសាស្ត្រនោះ។
កិច្ចការដែលគួរឲ្យកត់សម្គាល់នៃទំនាយ ដើម្បីបិទភ្ជាប់បន្ទូលនៃសេចក្តីពិតឲ្យគ្រឹះគួរ
អំពីខនីដដប់ខនីដបំប្លែងនៃដានីយ៍លែជំពូក ១១ មិនគ្រឹះតែប៉ុណ្ណោះទេ។

(ប្រើអ្នកជឿ) ថា រុស្ស៊ីនឹងផ្ដាច់ផ្ដាច់មិនឱ្យសង្គ្រាមមួយនៃអឺរ៉ុបក្នុងរយៈពេលឆ្នាំ 2014 ប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថ្ងៃម៉ោងបញ្ចប់ជាដាច់ខាត សង្គ្រាមនោះនឹងត្រូវបានផ្ដាច់ផ្ដាច់មិននៅក្នុង ពេលវេលាបោះត្រារបស់មនុស្សមួយនៃប្រទេសមិនប្រកាន់ធម៌។ ទោះបីជាបុរេវត្ថុសាស្ត្រ រំលឹកនូវសង្គ្រាមតំណាងដោយខ្មាំងនោះមានសារៈសំខាន់យ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏បុរេវត្ថុសាស្ត្រក្នុងសង្គ្រាមកុត្តិពិតប្រាកដសាស្ត្រនោះត្រូវបានប្រើកម្រិតបិទត្រួតពិនិត្យ ក៏ត្រូវបានតំណាងដោយបុរេវត្ថុសាស្ត្រក្នុងរយៈពេលដប់ប្រាំបួនឆ្នាំពី 1844 ដល់ 1863 ផងដែរ។

ឆ្នាំ 1844 បញ្ចប់ការអំពីការមកដល់នៃវេតាទីប៊ី ហើយវាជាគំរូនៃការមកដល់របស់វេតាទីប៊ីនៃថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001។ ឆ្នាំ 1863 តំណាងឲ្យការបោះបង្គោល ដល់សង្គ្រាមនិមិត្តរូបដោយការកសាងក្នុងយុទ្ធនិយមវិញ។ សញ្ញាសម្គាល់នៃឆ្នាំ 1863 ក៏ជាគំរូនៃការគោរពបូជាបុរេវត្ថុរបស់មនុស្សមួយនៃប្រទេសមិនប្រកាន់ ដល់សង្គ្រាមប្រវត្តិសាស្ត្រ «ទម្លាក់ជញ្ជាំងក្នុងយុទ្ធនិយម» នៅពេលចូលដល់អាទិត្យដល់នឹងមកដល់ឆ្នាំៗនេះ។ ក្នុងខ្លោងទ្វារដោយយើងកំពុងពិចារណា ខ្លឹមសារប្រាំមួយតំណាងឲ្យចូលដល់អាទិត្យនៃសហរដ្ឋអាមេរិក។ ខ្លឹមសារប្រាំមួយតំណាងឲ្យឆ្នាំ 2014 រហូតដល់ជ័យជម្នះចុងក្រោយរបស់ Putin។ ខ្លាំងនៃបញ្ជាក់អំពីការចាប់ផ្ដើមនៃសង្គ្រាមប្រកួតប្រជែងក្នុង ដល់បន្ទាប់មកត្រូវបានដោយសង្គ្រាមប្រកួតប្រជែងក្នុង ដូចសង្គ្រាមតំណាងនៅក្នុងខ្លឹមសារដប់បីដល់ខ្លឹមសារប្រាំ។

ដោយយកខ្លឹមសារមកជាមួយខ្លឹមសារ និងខ្លឹមសារពីរ យើងកំណត់សង្គ្រាមអឺរ៉ុបក្នុងរយៈពេលចាប់ផ្ដើមនៅឆ្នាំ 2014 ដល់បន្ទាប់មកត្រូវបានដោយ មនុស្សធម៌នៃការបោះឆ្នោតប្រឆាំងនឹងសហរដ្ឋអាមេរិកឆ្នាំ 2015 និងការបោះឆ្នោត ប្រឆាំងនឹងសហរដ្ឋអាមេរិកដែលមានទ្រព្យសម្បត្តិច្បាស់លាស់បំផុតនៅឆ្នាំ 2016 ជាបន្តបន្ទាប់។ បន្ទាប់ពីខ្លឹមសារពីរ គឺជាការសងសឹករបស់ប្រធានាធិបតីចុងក្រោយមុនចូលដល់អាទិត្យ នៅក្នុងសង្គ្រាមប្រកួតប្រជែងក្នុងរយៈពេល ដល់ជាសមាសភាពនៃ ប្រាង្គចាប់ផ្ដើមមុនបន្តិចមុនការបោះឆ្នោតប្រឆាំងនឹងសហរដ្ឋអាមេរិកប្រាំមួយ និងជាអ្នកមានទ្រព្យសម្បត្តិច្បាស់លាស់បំផុត។

នៅក្នុងបុរេវត្ថុសាស្ត្រពីឆ្នាំ 1844 ដល់ 1863 ឈើពីរដើមរបស់អេសេគោល ត្រូវបានភ្ជាប់ចូលគ្នា។ ការភ្ជាប់របស់វា តំណាងឲ្យការរួមបញ្ចូលគ្នារវាងទេវភាព និងមនុស្សភាព ដល់ជាកិច្ចការនៃការបោះត្រាលើមនុស្សមួយនៃប្រទេសមិនប្រកាន់នាក់។ នៅឆ្នាំ 1844 វេតាទីប៊ីបានមកដល់ ហើយបានប្រើប្រាស់បញ្ញាឡើងវិញនូវពន្លឺដល់ពាក់ព័ន្ធនឹងទីបរិសុទ្ធនៃសុចានស្អាត ក្រីក្រនិងយឺតយ៉ាវរបស់ពួកគេ ផ្ទះស្នាក់នៅ និងវេតាទីប៊ី។ នៅឆ្នាំ 1849 ពួកអេសេគោលបានលាតព្វកិច្ចរបស់ពួកគេជាលើកទីពីរ ដើម្បីប្រមូលហ្វូងចង្រៀមដល់បានខ្ចាត់ខ្ចាយ ដល់បានទទួលការបំបែកខ្ចាត់ខ្ចាយនៅពេលការខកចិត្តយ៉ាងធំ។ នៅឆ្នាំ 1850 ទ្រង់បានដឹកនាំបុរាណសាស្ត្ររបស់ទ្រង់ឲ្យរៀបចំតារាងទីពីររបស់ហាហាគុក

ដើម្បីបង្ហាញសារដល់បុរាណសត្វរបស់ទ្រង់ត្រូវបុរាណសយ៉ាងច្បាស់ដោយរូបភាព
ខណៈដែលទ្រង់បានដឹកនាំពួកគេឲ្យ «ទម្លាក់ដង្កូវក្នុងយើង»។
តារាងនោះមានរូបបញ្ចូល «បុរាណស» ដូចដែល «តារាងចាស់» ក៏មានរូបបញ្ចូលដែរ។

នៅឆ្នាំ 1856 ទ្រង់បានបើកគ្រឿងពន្លឺដល់ត្រូវបោះត្រាបុរាណសត្វរបស់ទ្រង់ជាមុនមុន
«សង្កត់យើង»។ ពន្លឺនោះគឺជាការកើនឡើងនៃពន្លឺដំបូងដល់អាល់ហ្វា និង
អូមហេតា បានបើកសម្រាប់ដល់ William Miller។ វាគឺជាពន្លឺនៃ «បុរាណស»
ដូចដែលត្រូវបានកំណត់ជាញឹកញាប់នៅក្នុងសង្កត់យើងបុរាណ។
ពន្លឺដល់ត្រូវបោះត្រាបុរាណសត្វរបស់ទ្រង់ នោះក៏ជាសារឡើយ
ដល់ត្រូវដាស់ពួកគេឲ្យញាត់ឡើង
ហើយផ្តល់បុរាណសត្វត្រូវបោះត្រាបុរាណសត្វនៃក្រុងហ្វីលាឌែលហ្វី
ពន្លឺចុងក្រោយនោះគឺជាការកើនឡើងនៃពន្លឺដំបូង
ប៉ុន្តែបុរាណសត្វរបស់ទ្រង់បានមិនអំពីពន្លឺនោះ
ហើយដោយលំនាំដើមបានផ្លាស់ប្តូរនិយមន័យនៃពន្លឺនោះ
ឆ្នាំ 1844, 1849, 1850, 1856 និង 1863 កំណត់ឲ្យសញ្ញាសម្គាល់បុរាណ
ដល់ត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងបុរាណសត្វពិសេស 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001
រហូតដល់ច្បាប់ថ្មីអាទិត្យដល់កំពុងមកដល់ឆាប់ៗនេះ។

យើងនឹងបន្តការសិក្សានេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

ឥឡូវនេះ ក្នុងយើងត្រូវបានបិទយ៉ាងតឹងរឹង ដោយព្រោះកូនចៅអីស្តាអលែ
គ្មាននរណាចេញទៅក្បែរ ហើយគ្មាននរណាចូលមកក្នុងឡើយ។
ហើយព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់យ៉ូស៊ែបថា៖ «មើល
យើងបានប្រគល់ក្នុងយើង ព្រមទាំងស្ថិតិច្ចរបស់វា និងពួកអ្នកកុលាហានខ្ពស់ពួក
ទៅក្នុងដងហើយ។ ហើយអ្នករាល់គ្នា ត្រូវដើរឡើងក្នុង
គឺបុរសសង្កត់យើងអស់ ដោយដើរឡើងក្នុងមុខមួយថ្មី
យ៉ាងនេះឯងត្រូវផ្លាស់ប្តូរពេលវេលាមួយថ្មី ហើយត្រូវឲ្យប្រជាប្រិយបុរាណ
កាន់ត្រូវបុរាណ ដល់ផ្លូវពិសេសនៃចៀមឈ្មោល ដើរទៅមុខហើយ។
ហើយនៅថ្ងៃបុរាណ អ្នករាល់គ្នាត្រូវដើរឡើងក្នុងបុរាណ
ហើយប្រជាប្រិយត្រូវផ្តល់ត្រូវ ហើយនឹងកើតមានថា
នៅពេលពួកគេផ្តល់សុខនៃចៀមឈ្មោលឲ្យលាន់យូរ
ហើយនៅពេលអ្នករាល់គ្នាឮសំឡេងត្រូវ
នោះបុរាណនឹងអស់ត្រូវស្រក់ដោយសំឡេងខ្ពស់យ៉ាងធំ;
ហើយកំពង់ក្នុងនឹងរលំចុះរាបសម្រេច ហើយបុរាណនឹងឡើងទៅ
គ្រប់គ្នាត្រូវទៅមុខខ្ពស់»។ ហើយយ៉ូស៊ែប កូននូន បានហៅពួកប្រជាប្រិយមក
ហើយនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ «ចូលចិត្តហើយនៃសេចក្តីសញ្ញាឡើង
ហើយត្រូវឲ្យប្រជាប្រិយបុរាណកាន់ត្រូវបុរាណ ដល់ផ្លូវពិសេសនៃចៀមឈ្មោល
ដើរទៅមុខហើយរបស់ព្រះយេស៊ូវ»។ ហើយគាត់បាននិយាយទៅកាន់បុរាណថា៖
«ចូរឆ្ងល់ទៅមុខ ហើយដើរឡើងក្នុង
ហើយឲ្យអ្នកដល់បុរាណអារុណនៃទៅមុខហើយរបស់ព្រះយេស៊ូវ»។
ហើយបានកើតមានថា កាលយ៉ូស៊ែបបាននិយាយទៅកាន់បុរាណនូវច្បាប់
នោះប្រជាប្រិយបុរាណ ដល់កាន់ត្រូវបុរាណ ផ្លូវពិសេសនៃចៀមឈ្មោល
បានឆ្ងល់ទៅមុខព្រះយេស៊ូវ ហើយផ្តល់ត្រូវ;
ហើយហើយនៃសេចក្តីសញ្ញារបស់ព្រះយេស៊ូវ បានដើរតាមពួកគេ។

ពួកបុរសបុរាណដាច់អាវុធបានដើរទៅមុខបូជាចារុយដល់ផ្ទះលុំគ្រប់
ហើយពួកអ្នកនោះខាងក្រោយបានដើរតាមក្រោយហើយ
បូជាចារុយក៏បន្តដើរទៅមុខ ហើយផ្ទះលុំគ្រប់ ហើយយ៉ូស្តរហេនបង្កគាប់បុរាណជនថា៖
«អ្នករាល់គ្នាមិនគួររស្មៃក្បាលឡើយ មិនគួរបន្ទូលសំឡេងដោយមាត់របស់អ្នកឡើយ
ហើយក៏មិនគួរឲ្យពាក្យណាមួយចេញពីមាត់របស់អ្នកដដែល
រហូតដល់ថ្ងៃដែលខ្ញុំប្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាស្រក់; នៅពេលនោះ
អ្នករាល់គ្នាចូរស្រក់»។

ដូចនេះ ហិបនព្រះយេស៊ូបានវិលវិញទីក្រុងមុតងមួយដុំ
ហើយពួកគេបានចូលទៅក្នុងជំរំ និងស្នាក់នៅក្នុងជំរំ។
រួចយ៉ូស្តរហេនក៏ក្រឡើងពីព្រលឹម ហើយពួកសង្ឃបុរាណលើកហិបនព្រះយេស៊ូ។
ហើយសង្ឃបុរាណពីរនាក់ ដែលកាន់គ្រឿងប្រដាប់ពីរផ្ទៃពីស្រទាប់ចៀមឈ្មោះ
នោះមុខហិបនព្រះយេស៊ូ បានដើរទៅមុខជានិច្ច និងផ្ទះលុំគ្រប់;
រីឯពួកទាហានបុរាណដាច់អាវុធបានដើរទៅមុខពួកគេ;
តែងការពារខាងក្រោយបានដើរតាមក្រោយហិបនព្រះយេស៊ូ
ដោយពួកសង្ឃដើរទៅមុខ ហើយផ្ទះលុំគ្រប់ នៅថ្ងៃទីពីរ
ពួកគេបានវិលវិញទីក្រុងមុតងមួយដុំ ហើយគ្រឿងប្រដាប់ពីរផ្ទៃ
ពួកគេបានផ្ទុះដូចនេះអស់រយៈពេលប្រាំមួយថ្ងៃ ហើយនៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ
បានកើតឡើងថា ពួកគេបានក្រឡើងតាំងពីជិតភូមិថ្មដៃ
ហើយបានវិលវិញទីក្រុងតាមរបៀបដដែលចំនួនប្រាំពីរដុំ;
មានតែនៅថ្ងៃនោះប៉ុណ្ណោះ ដែលពួកគេបានវិលវិញទីក្រុងប្រាំពីរដុំ។
ហើយបានកើតឡើងថា នៅជុំវិញប្រាំពីរ កាលពួកសង្ឃបុរាណផ្ទះលុំគ្រប់
នោះយ៉ូស្តរហេននិយាយទៅកាន់បុរាណជនថា «ចូរស្រក់ឡើង
ដុំបិតព្រះយេស៊ូបានប្រទានទីក្រុងនេះដល់អ្នករាល់គ្នាហើយ»។

ហើយទីក្រុងនោះគួរមានដាក់បណ្តាសាច់ព្រះព្រះយេស៊ូ គឺទាំងទីក្រុងនោះ
និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលនៅក្នុងនោះ។ មានតែហិប
ស៊ុត្រីកស៊ីផ្សារក្រៅប៉ុណ្ណោះដែលគួររស់នៅ គឺនាង
និងអស់អ្នកដែលនៅជាមួយនាងក្នុងផ្ទះ
ពីព្រោះនាងបានលាក់ពួកអ្នកនាំសារដែលរើសបានចាត់ឲ្យទៅ។ រីឯអ្នករាល់គ្នា
ចូរប្រុងប្រយ័ត្នខ្ពស់ឲ្យឆ្ងាយពីរបស់ដែលគួរបណ្តាសា
ក្នុងលោកអ្នករាល់គ្នានឹងផ្ទុះឲ្យខ្ពស់គួរបណ្តាសា
ដោយពេលយករបស់ដែលគួរបណ្តាសានោះ
ហើយផ្ទុះឲ្យដំរើស្រាវអ្វីក្នុងលោកបណ្តាសា និងនាំទុកខ្លួនលាក់មកលើ។
ប៉ុន្តែប្រាកដទាំងអស់ មាស និងប្រដាប់ផ្ទុះពីសិរីទុធ៌ និងដកៃ
ជាប់របស់ដែលបានក្រឡើងជាបរិសុទ្ធចម្បងព្រះយេស៊ូ;
របស់ទាំងនោះគួរចូលទៅក្នុងយូឡានរបស់ព្រះយេស៊ូ។ ដូចនេះ បុរាណជនក៏ស្រក់ឡើង
នៅពេលពួកសង្ឃផ្ទះលុំគ្រប់ ហើយបានកើតឡើងថា កាលណាបុរាណជនឮសំឡេងគ្រឿង
ហើយបុរាណជនស្រក់ដោយសំឡេងយ៉ាងខ្លាំង នោះកំពង់កំរល់ចុះរាបស្មើ
ដូចនេះបុរាណជនឡើងចូលទៅក្នុងទីក្រុង មុនក៏គ្រឿងទៅមុខខ្ពស់
ហើយពួកគេក៏ដណ្តើមយកទីក្រុងនោះ។

ហើយពួកគេបានបំផ្លាញអស់ទាំងស្រុងនូវអ្វីៗទាំងអស់ដែលមាននៅក្នុងទីក្រុងនោះ
ទាំងបុរសទាំងស្រី ទាំងក្មេងទាំងចាស់ ទាំងគោ ទាំងចៀម និងទាំងលា ដោយមាត់ដាវ។
ប៉ុន្តែយ៉ូស្តរហេននិយាយទៅកាន់បុរសទាំងពីរដែលបានចូលទៅស៊ើបអង្កេតស្រុកនោះថា

១៖ «ចូរចូលទៅក្នុងផ្ទះរបស់ស្ត្រីពិសេសនោះ ហើយនាំស្ត្រីនោះ
និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលនាងមានចេញមកពីទីនោះ
តាមដំណើរអ្នករាល់គ្នាបានស្តាប់ចំពោះនាង»។ ដូច្នេះ
ពួកយុវជនដែលជាអ្នកសិទ្ធិបំណងចូលទៅ ហើយនាំវាហាប់ ព្រមទាំងឪពុក ម្តាយ
បងប្អូនរបស់នាង និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលនាងមានចេញមក;
ហើយពួកគេបាននាំសាច់ញាតិទាំងអស់របស់នាងចេញមក
ហើយដាក់ពួកគេឲ្យនៅខាងក្រៅជម្រករបស់អ៊ីស្រាអែល។
រួចពួកគេបានដុតក្នុងនោះដោយភ័យខ្លាច
ព្រមទាំងអ្វីៗទាំងអស់ដែលនៅក្នុងនោះផងដែរ តែប៉ុណ្ណោះ មាស
និងគ្រឿងប្រដាប់ផ្សេងៗទៀត និងដៃប៉ុណ្ណោះ
ដែលពួកគេបានដាក់ចូលក្នុងយូលាំងទុរយរបស់ព្រះអម្ពាស
ហើយយ៉ូស្ទែបបានដឹកវាហាប់ជាស្ត្រីពិសេស ព្រមទាំងគ្រួសាររបស់ឪពុកនាង
និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលនាងមាន;
ហើយនាងបានរស់នៅក្នុងចំណោមអ៊ីស្រាអែលរហូតដល់សព្វថ្ងៃនេះ
ដោយព្រោះនាងបានលាក់ពួកអ្នកនាំសាវ
ដែលយ៉ូស្ទែបបានចាត់ឲ្យទៅសិទ្ធិបំណងក្នុងយ៉ូឌ។ ហើយនៅពេលនោះ
យ៉ូស្ទែបបានដាក់បណ្តាសាលាឲ្យពួកគេ ដោយនិយាយថា៖ «មនុស្សសណ្តែកដែលក្រៅក្បែរ
ហើយសង់ក្នុងយ៉ូឌនេះឡើងវិញ នៅចំពោះព្រះអម្ពាស មនុស្សនោះគួរបណ្តាសា;
គាត់នឹងដាក់គ្រឹះរបស់វាដោយបង់កូនបុរសចុបងរបស់ខ្លួន
ហើយគាត់នឹងកំឡើងវិញរបស់វាដោយបង់កូនបុរសពៅរបស់ខ្លួន»។ ដូច្នេះ
ព្រះអម្ពាសទ្រង់គង់នៅជាមួយនឹងយ៉ូស្ទែប
ហើយកិត្តិស័ព្ទរបស់គាត់បានលុបបំបាត់សាធារណៈទូទាំងស្រុកទាំងមូល។ យ៉ូស្ទែប ៦:១-២៧។